

EMİR KIVIRCIK

Babası dahil olmak üzere ailesinde üç nesil Mekteb-i Sultani mezunu olan Emir Kıvırcık, ilk, orta ve lise Şişli Terakki Lisesi, daha sonra da İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi Ekonometri Bölümü mezunudur. Uzun seneler yurt dışında çalışmış olan yazarın *Cepheye Giden Yol* ve *Büyükelçi* isimli iki kitabı bulunmaktadır. *Cepheye Giden Yol* kitabında Çanakkale Harbinin ve Kurtuluş Savaşının tüm cephe sevkیاتlarından sorumlu tek komutan olan Behiç Erkin'in bu iki savaşın kazanılmasında oynadığı kilit rolü anlatmakta, *Büyükelçi* isimli kitabında ise yine Behiç Erkin'in II. Dünya Savaşı esnasında Fransa'da Büyükelçi görevi yaparken Nazi Almanyası'nın tüm baskılarına rağmen 20.000'e yakın insanın hayatını nasıl soykırımdan kurtardığının hikâyesini anlatmaktadır. Galatasaray'ın lisanslı sporcusu olan yazar, 2010'da 30 yılını tamamlayarak Galatasaray Spor Kulübü Divan Üyesi olmaya hak kazanmış ve 2019 senesi itibariyle 39 yıllık bir kıdeme sahip Galatasaray Spor Kulübü üyesidir.

Bir Hayalden Bir Efsaneye

© 2019, ALFA Basım Yayın Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti

Kitabın tüm yayın hakları Alfa Basım Yayın Dağıtım Ltd. Şti.'ne aittir.
Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak kısa alıntılar dışında,
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir elektronik veya mekanik araçla çoğaltılamaz.
Eser sahiplerinin manevi ve mali hakları saklıdır.

Yayıncı ve Genel Yayın Yönetmeni M. Faruk Bayrak

Genel Müdür Vedat Bayrak

Yayın Yönetmeni Arzu Çağlan

Kapak Tasarımı Adnan Elmasoğlu

Sayfa Tasarımı Muzaffer Aysu

ISBN 978-605-2182-74-1

1. Basım: Ekim 2019

tamadres.com

Mona Kitap, Alfa Yayın Grubunun tescilli markasıdır.

Baskı ve Cilt

Melisa Matbaacılık

Çiftelhavuzlar Yolu, Acar Sanayi Sitesi, No. 8, Bayrampaşa-İstanbul

Tel.: (0) 212 674 9723 Faks: (0) 212 674 9729

Sertifika No. 45099

Genel Dağıtım

Alfa Basım Yayın Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.

Alemdar Mahallesi, Ticarethane Sokak No. 15 34110 Cağaloğlu-İstanbul

Tel.: (0) 212 511 5303 Faks: (0) 212 519 3300

www.alfakitap.com - info@alfakitap.com

Sertifika No. 43949

İÇİNDEKİLER

Önsöz.....	9
İstanbul, 1904.....	11
Mektep.....	20
Sabiha.....	30
İlk İdman.....	32
1 Ekim 1905.....	46
Şemsettin Sami Bey.....	51
Yatakhane.....	55
İlk Maç.....	61
Abdurrahman Şeref Efendinin Odası.....	75
Hafta Sonu.....	80
Sarı-Siyah.....	83
Büyük Salon.....	85
Üzücü Haber.....	93
Sarı-Kırmızı.....	99
Lig.....	101
Mektebe Hafiye Baskını.....	108
İlk Resmi Maç ve Zindan.....	116
Dayak.....	121
Galatasaray-Moda.....	126
Galatasaray-Moda.....	130

Yakışıklı	135
Galatasaray-Kadıköy	138
Tevfik Fikret	140
1907-1908 Sezonu Galatasaray-İmogene	157
Galatasaray-Moda	158
Galatasaray-Kadıköy	172
Fotoğraf	186
Albüm	189

tamadres.com

ÖNSÖZ

Tarihin tozlu sayfaları arasında kaybolmaması gereken hikâyeler, bu hikâyelere imza atan insanlar, kahramanlar vardır. Gönüllerde taht kurmuş bazıları, ama sorsak hikâyesi nedir diye, adını bilirler ama hikâyesini bilmezler!

İşte bu çok üzücüdür, oysa ki o kahraman, inanılmaz bir hikâyeye imza atmıştır, o hikâyenin unutulmaması gerekir, bilinmesi, anlatılması gerekir.

İşte bu yüzden üçüncü kitabımda Türkiye’de onlarca milyonun kalbinde taht kurmuş bir insanı, bir kahramanı seçtim: Ali Sami beyi seçtim, arkadaşlarının tabiriyle “Reis Bey”, Türkiye’nin tanıdığı ismi ile ALİ SAMİ YEN.

2013 senesinde bir dostumun tavsiyesi üzerine Ali Sami beyi araştırmaya başladım, araştırdıkça gerçekten inanılmaz bir hikâyeye karşılaştım, genç Ali Sami’nin yanında ona inanan, ona güvenen ve kendilerini riske eden başka kahramanlar keşfettim, onların hikâyelerinden büyüledim.

Türklerin futbol oynamalarına müsamaha gösterilmeyen bir dönemde, bir avuç genç, Ali Sami isimli bir gencin liderliğinde, onun hayallerini hayalleri edinip, onun maksadını maksatları edinip, yasakları hiçe sayarak fut-

bol oynadılar, yetmezmiş gibi bir de kulüp kurdular, futbol oynadıkları için zamanın en belalı hafiyeleri peşlerine düştü, sahalalarına ve mekteplerine baskınlar düzenledi, saraya jurnallendiler, aileleri uyarıldı, okuldan atılmakla tehdit edildiler, defalarca dayak yediler ve hatta zindana bile atıldılar; ama vazgeçmediler!

Tüm zorluklara rağmen hayallerinin peşinden koştu- lar, İngilizler gibi toplu halde futbol oynadılar, bir renge sahip oldular, Türk olmayan takımları yendiler ama hep- sinden önemlisi bir isme sahip oldular: GALATASARAY.

Peki siz Ali Sami ve arkadaşlarının inanılmaz hikâyesi nedir biliyor musunuz, Galatasaray'ın kuruluş hikâyesini biliyor musunuz?

İşte bu olağanüstü hikâyeyi bir roman kurgusunda, sanki bir sinema filmi seyrederek gibi kolay okuyabileceği- niz şekilde bu kitapta bulabilirsiniz.

Ali Sami ve arkadaşlarının başardıkları tarihin tozlu sayfalarında kaybolmamalı.

Böyle bir kuruluş hikâyesinin dünyanın hiçbir kulü- bünde olduğunu zannetmiyorum.

Bence bu hikâye, bu kitap bir Galatasaraylıya verilebi- lecek en güzel hediyedir.

İSTANBUL, 1904

Yaz İstanbul'u terk etmiş, sonbahar iç karartıcı yüzünü göstermeye başlamıştı. Böyle günlerde annesi daha sık geliyordu aklına Ali Sami'nin. Beklenmedik bir şekilde kaybetmişti onu. Geçen zaman özleminden hiçbir şey alıp götürmemişti. Babaları Osmanlının en meşhur dilbilimcilerinden edebiyatçı Şemsettin Sami, kız kardeşleri Samiye ve Sadiye, abisi Sadi, bir de küçük kardeşi İskender.... Nasıl da düşkündüler birbirlerine...

Yüzü aydınlandı fark etmeden ve düşünceleri az sonra gelecek olan amcasının oğlu Suphi'ye kaydı.

Suphi'nin ısrarlarına daha fazla karşı koyamamış, Moda'da İngiliz ve Rum takımlarının oynayacağı futbol müsabakasına gitmeyi kabul etmişti. Hoş, kendisi de uzun zamandır bu futbol denilen sporun nasıl bir şey olduğunu merak etmiyor değildi. Belki de merakını tetikleyen şey bu oyunun Türklere yasak olmasıydı.

Suphi'nin Samiye ve konuştuğunu duyduğunda düşüncelerinden sıyrıldı ve merdivenlerden inerek yanlarına geldi.

“Hazır mısın?” diye sordu Suphi.

“Acele etmezsek Harem vapurunu da, maçı da kaçıracağız.”

“O zaman konuşmayı bırak da bir an önce yola koyulalım,” dediğinde Samiye’nin yüzündeki endişeli ifadeyi fark etti.

“Merak etme Samiye, yemeğe yetişeceğim.”

İki genç Harem’den Moda’ya kadar o kadar hızlı yürümüşlerdi ki maçın yapılacağı alana geldiklerinde nefes nefesydiler. İngilizce, Rumca ve Türkçe konuşmaların, bağrıışmaların eşliğinde hakem oyunu başlattığında Ali Sami asıl nefesini kesenin Harem’den Moda’ya yürümek olmadığını anlayacaktı.

Neredeyse maç boyunca tek kelime konuşmamışlardı. Maç bittiğinde Suphi dönüp neler düşündüğünü anlamak istercesine Ali Sami’ye baktı. Ama duygularını gizlemekte her zaman oldukça başarılı olan Ali Sami’nin yüzünden bir anlam çıkarmak zordu. Düşünceliydi Ali Sami, aynı zamanda heyecanlı, sabırsız ve belki biraz da mutlu. Birbirine karışmış duygu seli içinde o da duygularını tanımlamakta zorlanıyordu. Aniden Suphi’ye dönerek, “Teşekkür ederim Suphi,” dedi. “Bugün beni buraya getirdiğin için sana çok teşekkür ederim.”

“Rica ederim kardeşim, fakat iyi misin sen? Bir şey mi oldu?”

“Henüz olmadı, ama olacak!”

“Hayırdır Ali Sami? Endişelendiriyorsun beni.”

Ali Sami’nin ruh hali anbean değişiyordu. Şimdi yüzünde beliren kararlı ifade yürüyüşüne de yansımıştı. Hızla yürümeye başladılar, Suphi bir yandan ona yetişmeye çalışıyor, bir yandan da soruyordu:

“Ne olacak Ali Sami?”